

da maa det ærede Medlem ikke glemme, at der ikke gives nogen Lettighed til at misbruge dette. Det er jo nemlig ikke nok, at den Paagjældende selv har set Dyret eller angiver, at Dyret har været paa hans Grund, men der kræves, baade at han skal bevise, at et Dyr har været der, og endogsaa, at han skal bevise dette Dyrs Identitet, forat han kan rette nogen Fordring til den vedkommende Eier om Ufredsbøder. Dette turde i og for sig ikke altid være saa overmaade let (Estrup: Jo!). Jeg heder om Forsiðelse. Forsaavidt det er Ens Nabo, kan man maasse nok nogenlunde let føre Bevis for, at det er hans Dyr, men ellers ikke. Netop dette, at Dyrets Identitet skal kunne paavises eller rettere sagt bevises, forekommer mig derfor at være en tilstrækkelig Grund til ikke at nære den Frygt, som det ærede Medlem (Estrup) syntes at nære for, at det samme Dyr i mange Miles Omkreds skulde blive Gjenstand for Sigtelse for Ufred. Men selv om derhos det i og for sig ikke let tænkelige Tilfælde skulde kunne indtræde, at man baade kunde og vilde føre tilstrækkeligt Bevis for, at det var netop det samme Dyr, som havde gjort Ufred paa flere Steder, selv om, som sagt, et enkelt Tilfælde af den Bessaffenhed skulde indtræde, saa vil jeg sige, at der dog ikke heri forekommer mig at ligge en tilstrækkelig Grund til at lade en Bestemmelse falde, som forresten maa anses for at være hensigtsmæssig og rigtig. — Jeg er derimod desværre ikke i det samme Tilfælde som det ærede Udvalg at kunne tro paa, at det omtalte Middel vil have nogen ganske overordentlig stærk Virkning, og det netop, fordi Bevisbyrden vil medføre ikke saa ganske saa Banskkeligheder for den, som vil gjøre Brug deraf. Kunde jeg have en saadan Tiltro til dets Virkning, saa vilde jeg sige, at jeg vilde have mindre Betænkelighed ved at følge de Udveie, som ere blevene anviste af tvende ærede Mindretal (Schøler og S. Pederzin) for at undgaa Misbrug af den ganske vist strenge og let misbrugelige Bestemmelse, som indeholdes dels i Lovforslagets § 4 og dels i 2det Stykke af Udvalgsforslaget under Nr. 12. Men netop fordi jeg ikke tror, at den Regel, som indeholdes i 1ste Stykke af Vædrings-

forslaget under Nr. 12, i Reglen vil vise sig at være saa praktisk, som Udvalget synes at antage, har jeg Betænkelighed ved at gaa ind ind paa noget af de Forslag, som ere stillede under Nr. 13 og 14. — Med Hensyn til den Skadelidendes egen Stilling forekommer det mig iøvrigt, at Bestemmelsen i 1ste Stykke af Forslaget under Nr. 12 nu ialtsald i og for sig ikke har den mindste Betænkelighed. Vil han nemlig nøies med at undvære det Bevis, der ligger i, at han optager Kreaturet, og den Sikkerhed, som han deri har for at faae sin Erstatning, da maa det jo være hans egen Sag. Forudsat at Bestemmelsen overhovedet vil vise sig at være praktisk gennemførlig i mange Tilfælde, vil jeg, som sagt, anse den for at indeholde et særdeles nyttigt Middel, der navnlig vil have den Fordel, at det vil gjøre Anvendelsen af den ganske vist noget tvivlsomme Berettigelse, som det andet Stykke af Forslaget under Nr. 12 indeholder, mindre hyppig, end den maasse ellers vil blive.

Derimod skal jeg slutte mig til det oftere nævnte ærede Medlems (Estrup) Underædringsforslag under Nr. 3. Jeg formener, at „omstrefende herreløse Hunde“, hvilket Betydning man saa end vil give dette Udtryk — naar man da ikke giver det den, som det ærede Medlem nærmere beteguede ved at omtale navnlig Jagthundes Inddragning derunder, men som det forekommer mig, at man ikke kan give det — bliver i den Grad et svævende og usikkert Begreb, at Bestemmelsen om dem i og for sig vil være uden nogen som helst Betydning. Det vil nemlig ikke let blive Tilfældet, at man kan bevise om en Hund, som man ser paa sin Mark, at den overhovedet er herreløs. Jeg tror derfor, at det vil være rigtigt at følge den Vej, som det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup) ved sit Underædringsforslag under Nr. 3 har antydet, nemlig at lade „de omstrefende herreløse Hunde“ gaa ud her og blive, hvad de ere, og derimod at indsætte „Duer“ i Stedet ved Siden af „Høns“.

Jeg skal, forsaavidt som Thinget maatte billige Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 12, tillade mig endnu en lille Bemærkning med Hensyn til sammes Redaktion, og det er nemlig den, at det ikke er ganske tydeligt, om